

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/365/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617208909
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1617208909.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Rastislavom Žigom v právnej veci žalobcu: R A. s.r.o., S.: XX XXX XXX, sídlom E. nábrežie XA, XXX XX P., zastúpený: D. kancelária I. s.r.o., S.: XX XXX XXX, sídlom E. nábrežie XA, XXX XX P., proti žalovanej: Q. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom 1. R. XXX/XX, R., o zaplatenie: 1801,35 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 1801,35 Eur, vyčíslené úroky z omeškania vo výške 274,33 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1801,35 Eur od 16.10.2017 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Súd p o v o ľ u j e žalovanej splatenie dlžnej sumy žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 80 Eur mesačne vždy k 25 dňu v mesiaci, s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok - nezaplatením čo len jednej z nich sa stane splatný celý dlh.

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 19.10.2017 doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia istiny 1801,35Eur, dlžných úrokov z istiny 1440,32Eur, zmluvného úroku vo výške 24,50% ročne zo sumy 1801,35Eur od 16.10.2017 do zaplatenia. Zákonného úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1801,35 Eur od 16.10.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania voči žalovanej.

2. Žalobca ako platobné miesto na uhradenej dlžnej sumy uviedol účet žalobcu vedený v Y. banke, a.s., S.: T VS: XXXXXXXXXXXX

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.06.2017 medzi zmluvnými stranami Y. banka, a.s. sídlom E. nábrežie 4, XXX XX P., S.: XXXXXXXX ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy : zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky postupcu a sadzobník poplatkov postupcu. Žalovaná svojím podpisom mala na zmluve potvrdiť, že sa s týmito dokumentmi oboznámila. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 2000Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru, postupca mal v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť dňa 20.11.2014

úver za predčasne splatný. Žalovaná mala vykonať poslednú čiastkovú úhradu dňa 17.09.2015, pričom poukázal na aktuálny výpis stavu úveru z bankového informačného systému.

4. Súd doručil žalovanej žalobu, s prílohami, poučením o procesných právach a výzvou na vyjadrenie dňa 30.04.2018 riadne do vlastných rúk. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Žalobca na výzvu súdu zo dňa 15.01.2019 doručil súdu podanie zo dňa 29.01.2019. Uvedol, že žalovaná v období od poskytnutia úveru vykonala úhrady vo výške 1734,88 Eur z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 89,08Eur, na úroky 1447,15 Eur a na istinu 198,65 Eur. Žalovaná po podaní žaloby už nevykonala žiadne úhrady. Celý zmluvný úrok vyčísliť na sumu 2620,93 Eur a úroky z omeškania na 274,33 Eur, pričom ide o vyčíslené úroky aj po zosplatnení pohľadávky. Uvedol, že celkovo na úroky započítal úhrady žalovanej vo výške 1447,15 Eur.

6. Súd stanovil termín pojednávania na deň 01.03.2019 o 10:00 hod., na ktorý sa nedostavil žalobca, zástupca žalobcu. Zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil a žiadal o prejednanie veci v jeho neprítomnosti. Súd teda konal v neprítomnosti žalobcu v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

7. Žalovaná na súdnom pojednávaní uviedla, že žalobcu zatiaľ nekontaktovala, chcela by dlh splátiť v splátkach. Uviedla, že jej vykonávajú zrážky zo mzdy a v čistom má mzdu 900Eur, pričom z tejto sumy jej vykonávajú zrážky zo mzdy a ostáva jej iba suma 400Eur. Celkový dlh, ktorý jej zrážajú je vo výške 6000Eur. Jej bývalý priateľ jej neplatí výživné na spoločné dieťa. Má trojročné dieťa. Býva u svojho nového priateľa v jeho byte a aktuálne je opäť tehotná. Partnerova celá výplata ide na hypotéku a poplatky na domácnosť. Žalovaná nemá žiadne úspory, nevlastní žiadne nehnuteľnosti. Je zamestnaná a okrem príjmu zo zamestnania má prídavok na dieťa vo výške 20Eur a nepravidelne platené výživné na dieťa od bývalého priateľa vo výške 110Eur mesačne. Nevlastní vzácne hnutel'né veci a má iba nepojazdné auto. Uvádala, že nemá uzatvorenú splátkovú dohodu s právnym predchodcom žalobcu. Žalovaná krátkou cestou predložila súdu svoje výplatné pásky za mesiace 11,12/2018 a 01/2019 a následne do vyhlásenia rozsudku aj rodný list jej dieťaťa.

8. Ďalej žalovaná uviedla, že zmluvu s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila a bol jej poskytnutý úver vo výške 2000Eur. Zmluvu uzatvorila na bežnú spotrebu, nie na účely podnikania, alebo zamestnania. Dostala sa do omeškania a doposiaľ už úver neplatila. Ohľadne listiny, ktorou mala uznať dlh uviedla, že o tomto uznaní nevie a po nahliadnutí do spisu uviedla, že podpis na uznaní dlhu patrí jej matke, pričom poukázala na svoj podpis na uzatvorenej zmluve. Uviedla, že nie je dôvod, aby podpisovala uznanie dlhu, podpísala ho jej matka, bez jej vedomia, keďže v tom čase sa v Senici nezdržiavala a zdržiavala sa v Malackách u svojho priateľa. Jej matka jej otvárala poštu, pričom jej matka nepozná význam uznania dlhu.

9. Súd sa oboznámil so žalobou a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to, zmluvou o úvere Dostupná pôžička, obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, Všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov Poštovej banky, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 a jej prílohou, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20.11.2014, poštovou obálkou, upozornením - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 04.11.2014, podacími hárkami, Aktuálnym stavom úveru ku dňu 07.06.2017, uznaním dlhu zo dňa 05.03.2015, a zistil nasledujúci skutkový stav veci.

10. Zo zmluvy o úvere, dostupná pôžička zo dňa 06.12.2011 súd zistil, že ako klientka je v zmluve uvedená žalovaná s identifikačnými údajmi totožnými ako je uvedené v žalobe. V zmluve je uvedený zamestnávateľ žalovanej. Náležitosti zmluvy sú uvedené v bode 3 zmluvy a to číslo zmluvy XXXXXXXXXX, výška úveru 2000Eur, výška mesačnej splátky 54Eur, celková výška nákladov 1806,46Eur, dátum konečnej splatnosti 06.10.2017, dátum prvej platby 06.01.2012, úroková sadzba 24,50%, dátum každej ďalšej platby k 6 dňu v mesiaci, bez poistenia, počet mesačných splátok 70, priemerná RPMN 18,29%, RPMN banky 28,28.

11. Podľa bodu 6.2 Obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške alebo poskytol banke nepravdivé údaje,

alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

12. Z aktuálneho stavu úveru zo dňa 07.06.2017 súdu zistil, že žalovaná od 14.07.2014 neuhrádzala predpísané splátky až do 17.03.2015 a následne vykonala do 17.09.2015 štyri úhrady a to vo výške 55Eur a 3x 100Eur.

13. Z návratky označenej ako uznanie dlhu súd zistil, že uvedená návratka je vyplnená dňa 05.03.2015, pričom je podpísaná úplne rozdielnym podpisom ako je uvedené v uzatvorenej úverovej zmluve žalovanou. V predmetnej formulárovej návratke je uvedené, že ide o uznanie dlhu vo výške 2180,69Eur, splatného dňa 20.11.2014.

14. Právny predchodca žalobcu písomne listom zo dňa 04.11.2014 upozornil žalovanú, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 06.12.2011 a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradila svoje záväzky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ju upozornili, že ku dňu 03.11.2014 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 266,92Eur. Žalobca predložil aj doklad o doručovaní predmetnej upomienky žalovanej. Následne právny predchodca žalobcu výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20.11.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky ku dňu 20.11.2014. Súčasne vyčíslil žalovanú pohľadávku nasledovne dlžná istina 1801,35Eur, úrok 212,76Eur, poplatky za upomienky 39,28Eur. Žalovaná právny predchodca žalobcu vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Súčasne opätovne preukázal súdu doručovanie predmetnej výzvy žalovanej.

15. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 mal súd preukázané, že postupca Poštová banka, a.s. postúpila žalovanú pohľadávku žalobcovi.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 1,2,4 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa ustanovení § 1 ods. 2, §2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b)

veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa ustanovení § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. poskytol žalovanej na základe zmluvy o úvere sumu 2000 Eur, pričom úver zmluvné strany sa dohodli na splácaní úveru mesačnými splátkami vo výške 54 Eur po dobu 70 mesiacov. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzatvorená zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje bankové služby a tiež spotrebiteľské úvery a žalovaná bola spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a konštatuje, že na strane žalobcu je daná aktívna vecná legitímácia.

27. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol posúdený súdom ako spotrebiteľský a podradený pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. súd podrobil uzavretú zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetná Úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje i osobitné náležitosti, t. j. druh úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, údaj o osobe, ktorá za neho zmluvu uzavrela, adresu trvalého pobytu, meno a priezvisko spotrebiteľa, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

28. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 20.11.2014, pričom ku dňu zosplatnenia vyčíslil dlžnú sumu na istinu 1801,35Eur, úrok 212,76Eur.

29. Súd mal výšku dlžnej nezaplatennej istiny medzi stranami sporu nespornú a taktiež aj jednoznačne preukázanú z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.11.2014, ako aj z vyčíslenia žalobcom. Žalovaná dlžnú istinu žalobcovi neuhradila (v konaní ani netvrdila opak), a preto je povinná uhradiť žalobcovi sumu 1801,35 Eur.

30. Ďalšou časťou žalobného návrhu boli vyčíslené zmluvné úroky a úroky z omeškania, ktoré predstavovali sumu 1440,32 Eur a zmluvný úrok vo výške 24,50% zo sumy 1801,35Eur od 16.10.2017 do zaplatenia. Z vyčíslených úrokov a zmluvných úrokov súd priznal žalobcovi iba vyčíslené úroky z omeškania (ktoré boli vyčíslené jednak ku dňu zosplatnenia a jednak aj po dni zosplatnenia do 16.10.2017), ktorých výšku uviedol žalobca vo vyjadrení zo dňa 29.01.2019 a špecifikoval ich na sumu 274,33EUR. Zmluvný úrok do zosplatnenia pohľadávky bol vo výške 212,76 Eur a jeho výška bola určená právnym predchodcom žalobcu vo výške zo dňa 20.11.2014. Súd uvádza, že tento zmluvný úrok vyčíslený do okamihu zosplatnenia bol žalovanou v celom rozsahu uhradený, keďže podľa prehľadu úhrad žalovanej uvedeného v aktuálnom stave úveru žalovaná po zosplatnení uhradila právnomu predchodcovi žalobcu pred postúpením pohľadávky sumu 355Eur. (dňa 17.03.2015 sumu 55Eur, dňa 24.07.2015 sumu 100Eur, dňa 26.08.2015 sumu 100Eur a dňa 17.09.2015 sumu 100Eur) Právny predchodca žalobcu tieto úhrady započítal na vyčíslené poplatky do výšky 39,28 Eur a ostatok na úroky. Ostatná časť vyčíslených úrokov uplatnených v žalobe prevyšujúca sumu 274,33 Eur predstavuje zmluvné úroky po zosplatnení pohľadávky, na ktoré žalobca nemá nárok. Súd žalobu z uvedeného dôvodu zamietol vo vyčíslených úrokoch prevyšujúcich sumu 274,33 EUR ako aj v uplatnených úrokoch vo výške 24,50% ročne zo sumy 1801,35 Eur od 16.10.2017 do zaplatenia.

31. K zamietnutiu žaloby došlo z toho dôvodu, že súd je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. ÚS SR v citovanom odôvodnení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Navyše súd považuje za potrebné dodať, že splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a

za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde žalobcovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto zásadnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením dlžnej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012).

32. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 53/2018 - 72 zo dňa 20.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 15 Co 110/2018 zo dňa 23.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 3 Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava č.k. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 17 Co 48/2018 zo dňa 05.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22 Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25 Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 7 Co 119/2018 zo dňa 30.05.2018, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 11 Co 73/2018 zo dňa 29.05.2018.

33. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018 konštatoval, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a zákona č. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy, subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka).

34. K návratke označenej ako uznanie dlhu súd uvádza, že súd mal nesporné, že predmetná návratka bola zaslaná právnym predchodcom žalobcu žalovanej na adresu uvedenú v zmluve. Ide o formulárové tlačivo vyplnené žalobcom, bez poučenia žalovanej o význame a právnych dôsledkoch uznania dlhu. Z prednesu žalovanej na pojednávaní vyplynulo, že predmetnú návratku žalovaná osobne nepodpísala a mala ju podpísať jej matka. Už z podpisov na uzatvorenej úverovej zmluve a samotnej návratke je zrejmé, že tieto podpisy sú úplne rozdielne, pričom vznikli dôvodné pochybnosti o podpise návratky žalovanou a teda platnosti uznania dlhu. Súd konštatuje, že nemal preukázané platné uznanie dlhu žalovanou. Právny predchodca žalobcu vo vyplnenej návratke označenej ako uznanie dlhu iba v spodnej časti uviedol, že si je dlžník vedomý, že okrem uznaného dlhu je povinný banke uhradiť aj zmluvné úroky vo výške 24,90% ročne a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne odo dňa po uznaní dlhu. Ide o text vyplnený právnym predchodcom žalobcu, ktorému spotrebiteľ ako slabšia strana bez právneho vzdelania nemal možnosť porozumieť a ani túto citáciu ovplyvniť. Takúto formuláciu možno považovať aj za nekalú prax zo strany žalobcu. Takýto prejav vôle nemožno považovať výslovný, pričom žalovaná nemala možnosť text uznania dlhu ovplyvniť a ani mu pre nedostatok vedomostí porozumieť. Žalovaná nemala žiadny dôvod uznanie dlhu podpísať, keďže s ňou právny predchodca žalobcu neuzatvoril dohodu o urovaní s prípadným povolením splátok. Takýto úkon súd považuje za voči spotrebiteľovi nekalý a rozpore s dobrými mravmi. Ak právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, potom tieto ustanovenia treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. / rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.06.2012, sp. zn. 11 Co 37/2012/

35. Podľa § 232 CSP súd povolil žalovanej uhradiť dlžnú sumu, na ktorú ju zaviazal v splátkach po 80,- EUR mesačne. Žalovaná na pojednávaní požiadala o povolenie splatenia dlžnej sumy splátkami, ktorých výšku neuviedla. Žalovaná súčasne dostatočne odôvodnila predmetnú žiadosť a aj svoju ochotu ďalej dlh riadne splácať, pričom celú sumu k dispozícii ihneď nemá. Žalovaná predložila súdu výplatné pásky, z ktorých vyplýva, že na účet jej bola za predchádzajúce mesiace 11,12/2018, 01/2019 vyplácaná pomerne nízka mzda nepresahujúca výšku 430Eur. Žalovanej sú vykonávané zrážky zo mzdy z dôvodu iného dlhu. Žalovaná preukázala predloženým rodným listom, že je matkou a živiteľkou maloletého dieťaťa. Žalovaná nevlastní žiadne nehnuteľnosti, vzácné hnuteľné veci, nemá úspory z ktorých by mohla dlh v lehote splatnosti do 3 dní od právoplatnosti rozsudku uhradiť. Súd stanovil výšku mesačných splátok, ktorá prevyšuje pôvodné splátky uvedené v zmluve, umožňujúce splatenie dlžnej sumy do dvoch rokov, čo žiadnym spôsobom neohrozí postavenie žalobcu. Na ochranu žalobcu však súd povolil splátky pod hrozbou straty výhody splátok, a to tak, že ak čo i len jednu splátku žalovaná nezaplatí, má žalobca právo domáhať sa zaplata celého dlhu, nakoľko sa stane splatným celý dlh.

36. Žalovaná je v omeškani s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania a to vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1801,35 ako istiny počítaný od 16.06.2017 do zaplata. Výška úrokov z omeškania je podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci. Vznikol mu tak nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).